

Olv.: Iz 42,1-4.6-7 – ApCsel 10,34-38 – Lk 3,15-16.21-22
Jézus megkeresztelkedése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Szeretettel köszöntök mindenkit ezen a nagyon szép ünnepen. Krisztus megkeresztelkedésére emlékezünk és arra, hogy mi is mindannyian – legalább is úgy gondolom - akik itt vagyunk, megkereszteltettünk. Ez azt jelenti, hogy Istenhez tartozunk. Azért imádkozunk ebben a szentmisében, hogy két lábbal éljünk ezen a földön, de mindig Isten gyermeikeként, Isten követségében járjunk, egymással közösségben. Ez által az emberiség javát szolgáljuk.

Nagyon kedves esemény is történik ezen a szentmisén, megkeresztelünk egy kicsiny fiúcskát. Szülei által ő Isten felé fordul. Azért imádkozunk, hogy a keresztény közösség tagja legyen és ebben a közösségben növekedjen. Teljes emberi életre jusson. Nézzünk önmagunkba, tartsunk mindannyian bűnbánatot és kérjük az Isten kegyelmét, hogy keresztény emberként élhessünk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Oly gyorsan peregnek a napok. Pár nappal ezelőtt ünnepeltük karácsonyt, a Gyermekek Jézus születését. Ma pedig a felnőtt Krisztussal találkozunk. Krisztus megkeresztelkedésének az ünnepe van. Gyorsan eltelt ez a néhány nap. Nem tudom milyen gyorsan telt el Jézus életében az a harminc esztendő. A zsidóknál harmincéves korban lett felnőtt az ember. Jézus harmincéves, amikor megkeresztelkedik és elkezd a megváltó működését. Ma nagyon gazdag üzenet ér el bennünket.

Ezek közül az igazságok közül gondoljunk arra:

Ki is ez a felnőtt Jézus?

Ez a mai ünnep egyértelművé teszi a világ számára, hogy ki is Ő.

Mit jelent az, hogy mi ahhoz a közösséghez tartozunk,

amit Jézus alapított, a keresztény közösséghez?

Emlékezzünk arra, hogy mi is megkereszteltedtünk.

Milyen kihívás számunkra, hogy keresztények lehetünk?

Testvérek!

Karácsonykor azt ünnepeltük, hogy megjelent Isten emberszerető Jósága. Isten azzal ajándékozott meg bennünket Jézus születésében, amire a legnagyobb szükségünk van, ami éltet bennünket, azzal a bizonyossággal, hogy szeret bennünket. Jézus felnövekedvén kinyilatkoztatja nekünk és az egész emberiségnek, mit is jelent az, hogy az Isten szeret bennünket. A mai ünnepen Isten, az Atya igazolja előttünk, a számunkra Jézust:

“Te vagy az Én szeretett Fiam, benned telik kedvem.”

Jézus abban a hatalmas tömegben jelenik meg, amely Keresztelő Jánost körülveszi, akik a bűnbánat keresztségére vártak.

János úgy szólt az emberekhez, hogy önmagukba nézve bűnbánatot tartottak. A zsidó gondolkodásban igen nagy szerepe volt a víznek, a megtisztulásnak. Ez az úgymond *“bűnbánati keresztség”* erről szólt, hogy János szavait hallgatva ezek az emberek megbánták bűneiket és megmerítkeztek, kifejezve azt, hogy maguk mögött hagyják azt, ami méltatlan az emberhez. Méltatlan hozzájuk és új életet szeretnének élni

Jézus keresztsége egészen más. Mi a keresztség által leszünk krisztusiak. Jézus nem krisztusi, hanem ő maga a Krisztus. Tehát itt egészen másról van szó! Isten igazolja előttünk Jézust ezzel a kijelentéssel: *“Te vagy az Én szeretett Fiam, benned telik kedvem.”*

Az Isten titkát - amely titok megjelent a tehetetlen pici Gyermekekben, - a felnőtt Jézus mutatja meg nekünk mindenki számára magától értetődően.

A Biblia Jézussal kapcsolatosan hol a Fiú, hol a Szolga elnevezést használja.

A hellén kultúrkörben, vagyis azoknak a zsidóknak közösségeiben, akik a görög kultúra, a görög műveltség hatása alatt éltek napjaikat, e szerint gondolkodtak és rendezték be az életüket, ott a Fiú elnevezést használja a Biblia. A görögök világában **a Fiú az örökös**. Itt ezt hangsúlyozza a Szentírás, hogy azok számára érthetővé tegye: - ki is ez a Jézus, - akik ebben a kultúrkörben élnek. Jézus az örökös és mindenki aki Jézushoz tartozik, az örökös. Társörökös Krisztussal, számíthat mindarra, ami az Isten ajándéka.

A zsidó kultúrkörben a Szolgakifejezéssel találkozunk a Bibliában.

Ő az Én szolgám. A zsidók gondolkodásában az Istennel való kapcsolatot az ember szolgálatkészsége fejezi ki. Az ember az ő világukban a szolgálat által tartozik az Istenhez. Ezt mi is magunkévá tehetjük, hiszen mi is a tetteinkkel igazoljuk, hogy fontos nekünk az Isten akarata. Ez az isteni akarat vezet bennünket. Ez az igazi szolgálat, az Ő akaratának a teljesítése.

A szentleckében - amit hallottunk, - az apostolok cselekedetiből volt egy részlet, amit Lukács evangelista írt. Ennek előzménye, hogy Kornélius százados üzent Péternek, hogy jöjjön, mert ezek a pogányok hallottak már Jézusról, a jó híre eljutott hozzájuk és többet akartak hallani róla. Ez egy roppant fontos lépés. Ezért olvastatja az egyház ezt a szentleckét ezen a mai napon, mert itt történik egy nagy nyitás. A zsidó származású Péter, mint Krisztus apostola megteszi az első lépést a pogányok felé. Ugyan nem ő lesz a pogányok misszionáriusa, hanem majd Pál, de roppant nagy jelentőségű, hogy Péter megteszi ezt az első lépést.

A mi számunkra ebből az egyik fontos üzenet: Isten nem személyválogató.

Isten előtt minden ember egyforma. Mindenki tagja lehet annak az új közösségnek, amit Jézus alapít. Ez az Isten új szövetsége az emberiséggel. Ha szűkítjük a kört, akkor az egyházzal van szó. Aki megismeri az Istent, Isten felé fordul és megkeresztelkedik az teljes jogú tagja lehet ennek a közösségnek. Ennek az az ára, hogy egymással is összetartozunk. Ez az egyház titka. Akik Istenhez tartoznak, azok egymással is összetartoznak. Ez az egyház ereje. Ez az erő megmutatkozik a mindennapjainkban a tettek által. Legfőképpen azon tettek által, hogy nem vagyunk személyválogatók. *Mindenki fontos a számunkra.*

Krisztus, aki az Isten Fia, föl kínálja nekünk az új élet lehetőségét az által, hogy Isten felé vezet bennünket. Istenhez visz közel bennünket, Istennel szövetkezhetünk. Ez által új erőkhöz jutunk. Nem pusztán emberi erőfeszítéseinkről van ezentúl szó, hanem az Isten támogatásáról is. A Lélek támogatásáról, hiszen az egyház ideje a Lélek ideje.

***A másik szempont,
hogy Jézus az Isten szándékát, az emberiséggel kapcsolatos szándékát igazolja.***

Amikor Jézus elkezd a működését erre a mai eseményre is hivatkozik: "Az Úr Lelke Rajtam, azért jöttem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek." Isten rendet akar teremteni a megváltás által ebben a világban. Jézus Krisztus feladata, hogy ebben a világban megjelenjen az Isten szándéka.

Jézus ezt az isteni szándékot azzal mutatja meg - ami meglepte a világot, - hogy kis Gyermekeként jött el és olyan körülmények között született, amilyen körülmények azok voltak. Most Jézus megjelenik abban a hatalmas tömegben, ahol olyan emberek gyülekeztek össze zömmel, akik magukat bűnösnek tartották. Nem biztos, hogy mindenki. Itt is lehetséges, hogy valaki azt gondolja, hogy ő nem bűnös. Mindenki bűnös, én is. Bűnösök vagyunk.

Isten szándékát igazolja Jézus. Közénk jön, nem csupán arról van szó, hogy Jézus megjelenik ebben a világban, itt rendet teremt, aztán átvonul és továbbmegy. Jézus közénk jön és éli a mi életünket. Éli a mi emberi mindennapjainkat.

Ennek kapcsán lehet arra is gondolni, hogy arról a harminc évről mindössze két eseményt említ a Szentírás. Amikor tizenkét évesen a templomban van és amikor Egyiptomból visszajön. Az emberi fantázia számtalan eseményt talált ki a harmincéves életszakaszával kapcsolatosan. Ezek nem kerültek bele a Szentírásba. Nem véletlenül, mert ez a harminc év Jézus életében olyan magától értetődően egyszerű és természetes, hogy nem volt benne semmi rendkívüli. Nem volt benne semmi olyan, ami megjegyzendő. Ez is valamire figyelmeztet bennünket. A mindennapjaink általában nem rendkívüliek. Egyik napról a másikra élünk, de nem mindegy, hogy hogyan. Nem biztos, hogy azok a rendkívüli események igazolnak bennünket, amik esetleg történnek velünk, vagy történnek általunk.

Jézus nem úgy jön el közénk, hogy megjelenik, rendet teremt, aztán mint aki elvégezte dolgát, elmegy. Nem. Vállalja a mi emberi sorsunkat. Vállalja a mi emberi mindennapjainkat. Hogyan? Úgy, hogy a kicsinyek, a szegények között jelenik meg és elsősorban értük van itt, mert

***Isten az emberiség életében egy normális helyzetet akar teremteni.
A normális helyzet egyszerűen azt jelenti, hogy értékekhez igazodunk.***

Jézus az által teremt normális helyzetet ebben a világban, hogy Istenhez igazodik. Az összes abnormitás, ami a mindennapjainkat fölforgatja az az, hogy nincs Istenünk. Nincs az embereknek Istene. Nincs az embereknek igazodási pontja. Jézus az által jeleníti meg az Isten szándékát ebben a világban és azzal rendezi az emberek egymáshoz való kapcsolatát, hogy arra segít bennünket, hogy Istenhez igazodjunk. Ez a normális élet.

A harmadik szempont: gondoljunk a keresztségünkre.

Mit jelent nekünk az, hogy Jézushoz tartozunk?

Mit jelent nekünk az, hogy az egyház közösségéhez tartozunk?

Az eddig elmondott szempontok eligazítanak bennünket. A keresztségben alámerülünk. Mit teszünk azért, hogy *felemelkedjünk*? Mit teszünk azért, hogy magunk mögött tudjuk a rosszat?

Testvérek!

Egy dologra koncentráljunk. Tartozunk valóban teljes egészében ehhez a földhöz, álljunk két lábbal ezen a földön, de annak tudatában, hogy fölöttünk megnyílt az ég. Annak tudatában, hogy mi a föntiekkel összetartozunk.

Ez a mai ünnep erről szól, a fönti világ és az e világ találkozásáról. Kérjük még azt is, hogy a Szentlélek töltsön el bennünket, akkor van remény arra, hogy sokat tehetünk azért, hogy közelebb kerüljön egymáshoz az ég és a föld. Ez nem azt jelenti, hogy az egyik elnyeli a másikat

Földiek vagyunk, de Istenhez tartozunk.

A Szentlélek segítségével formáljuk és alakítjuk ennek a világnak a légkörét.

Formáljuk és alakítjuk ennek a világnak a szellemiségét.

Erre biztatjuk ezt a kicsi gyereket is, akit most megkeresztelünk.

Keresztelő

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Néha egy-egy napra annyi esemény torlódik össze. A mai nap is ilyen. Ezt az imádságot ajánljuk föl egy nagyon kedves testvérünkért, Muskovszky Juditért, aki ma 75 éves. Judit húsz éve a Magyar Máltai Szeretetszolgálat odaadó önkéntese.

Gondoljunk édesapámra is, ezen a napon halt meg 28 évesen.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Szent lakomában részesítettél minket Istenünk. Buzgón kérünk, hogy Egyszülött Fiad tanítását készséges szívvel hallgatva Isten gyermekeinek hívassunk és valóban azok is legyünk Krisztus, a mi Urunk által.

+ **A M E N** +